

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ।

ਏਐਨ ਗਰੇਵਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਮਾਇਆ ਕਾਮ ਭਾਟੀਆ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

KK UP&L,—ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2198.

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) - ਧਾਰਾ 226 - ਅਲਟਰਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ - 1964 ਟਾਇਰ ਉਪਾਅ - ਕੀ 'ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ' ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ ਰੋਕ ਰੈਜ਼ੀਸ਼ਨ—ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਿਵਾਰਨ ਲਈ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ-ਦਸਬੰਧ, 16। ਅਨੁ—ਕੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਆਚਰਣ—ਕੀ ਸੰਬੰਧਤ—ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1948 ਦਾ XLVI)—ਐੱਸ.ਐੱਸ. 10, 20 ਅਤੇ 21—ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੀਬਿਤ ਹੈ—ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਮੁੜ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ—ਕੀ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਇੱਕ ਅਦੁੱਤੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ * ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਟੈਕਸਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਅਹਿਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਆਚਰਣ ਵੀ ਬਹੁਤ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 10(7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ

Maya Ram
Bhatia

ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਵੈਧ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ * ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਜੋ ਕਿ: ਮੈਨੂੰ ਪਗਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 20 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਪਾਅ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਸਹਾਰਾ ਵੀ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਇਕਾਈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ 15 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10(7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, ਸਾਲ 1961-64 ਲਈ 25,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜ਼ੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਅਤੇ ਬੀ ਕੇ ਜੀ ਹਾਂਗ ਐਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਡੀ.ਐਸ.ਨੇਹਰਾ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਸ.ਨੇਹਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ।

ਆਰਡਰ

ਗਰੋਵਰ। ਜੇ. ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.—ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਘਿਓ ਡੀਲਰ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ਭਾਟੀਆ ਦੀ ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ

Maya Ram
Bhatia

ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਫਰਮ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ 'ਡੀਲਰ' ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। 1948 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਸਾਲ 1963-64 ਲਈ, ਅਰਥਾਤ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1963 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1964 ਤੱਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ. ਕੁੱਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਰੁਪਏ ਸੀ. 11,30,502.11 ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਰੁਪਏ ਲਈ ਸਨ। 10,17,577.89 ਇਹ ਰਿਟਰਨ ਅਸੈਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕੋਲ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਕੋਲ 30 ਮਾਰਚ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। 1949

ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 10 ਫਰਵਰੀ, 1964. ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ. ਉਪਲ, ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਐਨ ਫੋਰਸਮੈਟ), ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਅਧੀਨ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਪੂਰੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ* ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ. ਜੈਨ, ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੇ ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 31 ਮਾਰਚ, 1964 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 31 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਤਿਮਾਹੀਆਂ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਏ. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 92), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ. ਉਪਲ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ '10(7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੋਲ. xviii-(1)] ^NNAN ਕਾਨੂੰਨ 6§5 Grover, J. ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ/ ^ ਉਸਦਾ ਨੋਟਿਸ September, 1964 ਦੀ 3 ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 15 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਜੋਂ fix ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ

Maya Ram
Bhatia

ਕਿ ਉਹ 14 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜ ਕੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਰਾਤ ਦੀ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। 15 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ, ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਫਸਰ, ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਉਸਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਥੇ ਦੇਖਿਆ। 15 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ 25,000 ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ [ਪਟੀਸ਼ਨ] ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਿਤੀ 15 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਬਕਾ ਹੁਕਮ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ, ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-

“ਡੀਲਰ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਪਰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਨੰਬਰ ਏ-5—ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ—ਮਿਤੀ 14 * ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ “ਕੇਸ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ਭਾਟੀਆ ਐਸ.ਆਰ. ਨਿਸ਼ਚਿਤ 15 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਮੁਲਤਵੀ-ਮਾਇਆਰਾਮ ਭਾਟੀਆ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ। ਇਸ ਡੀਲਰ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਅਕਾਊਂਟ-ਬੁੱਕਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਹੈ। ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ 1 ਗਲਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਸੀ। ਵਿੱਚਇਸਦੀ ਗਲਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਸ਼੍ਰੀ ਤਰਸੇਮ

ਐਕਸ ਲਾਲ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਸਾਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ਭਾਟੀਆ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੌਕੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ਭਾਟੀਆ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਸਮੇਤ ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਸਥਿਤ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਫਸਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ, ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਫਸਰ, ਨੂੰ ਤੱਬਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਐਲ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਤੈਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ਭਾਟੀਆ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਪਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀਆਂ ਲੇਖਾ-ਬੁੱਕਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਐਲਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਬਿਆਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾ

Maya Ram
Bhatia

ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ਭਾਟੀਆ, ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ (ਸ੍ਰੀ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ਭਾਟੀਆ), ਹੁਣੇ ਹੀ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਮੀਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਉਸ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਸੰਭਵ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੀਲਰ ਦਾ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਝੂਠੀਆਂ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਮੰਗੇ ਗਏ ST XXII ਦੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਬਚਿਆ ਹੈ?'

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। 9,11,814, ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਰੁ. 30,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 25,000 ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਗਲਤ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਝੂਠੀਆਂ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਵਾਦ ਕੀ ਹੈ? ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਕੱਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ.. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਐਸ ਕੇ ਜੈਨ, ਸਮਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, 31 ਮਾਰਚ, 1964 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 31 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਤਿਮਾਹੀਆਂ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। (ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ)। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ

Maya Ram
Bhatia

ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਅਫਸਰ, ਜਲੰਧਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਲ 1963 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰਾ ਪੰਜਾਬ। ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਜਿਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਸਥਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸੁਵਿਧਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਥੇ ਜਵਾਬਦਾਇਕ ਸੀ, ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਚੰਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹਨ:-

“ਸਾਡਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ, ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਜਿਸਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਸਥਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਹੈ, ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਹ, ਭਾਵੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ; ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ • ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਨਿਯਮਿਤ ਢੰਗ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ

Maya Ram
Bhatia

ਉਚਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਫਾਈਲ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਨਾਂ. ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਮੁਲਾਂਕਣ - ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਪੋਈ * ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਸੁਵਿਧਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ I ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਸਟੀਕ ਕਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਉਚਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੋਈ ਸਾਧਾਰਨ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ * > ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ 1 ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਹੁਕਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਅਸੁਵਿਧਾ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ-, ਕਾਰਵਾਈ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ। 4 ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

4

ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਜਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ। ਦੂਸਰਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਦਰਜ * ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਇਹ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਮੁਲਾਂਕਣ

Maya Ram
Bhatia

ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ, ਨੇ ਅੱਗੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 10(7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿੰਨਾ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਨਾਲ - ਉਹ ਹੈ

ਜੁਰਮਾਨਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 10 (7) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਦਸ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ) ਇਹ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਡੇਢ ਗੁਣਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 10(7) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

“10(7) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਕਰੀ, ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਝੂਠੇ ਜਾਂ ਗਲਤ ਖਾਤੇ ਰੱਖੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੇ 1 ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਤੇ, ਰਿਟਰਨ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿਓ ਜਿਸਦਾ ਉਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਰਕਮ ਜੋ ਦਸ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੋ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਡੇਢ ਗੁਣਾ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਜਿਸਦਾ ਉਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ।”

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?: ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ

Maya Ram
Bhatia

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਪ ਭਾਗ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ-"ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।" "ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸਦਾ ਉਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ" ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮਾਨ ਸ਼ਬਦ ਥੋੜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਡੀਲਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਕਰੀ, ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਝੂਠੇ ਜਾਂ ਗਲਤ ਖਾਤੇ ਰੱਖੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ ! ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਝੂਠੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਾਅਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤ ਹੈ

ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ 15 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਦੀ ਤਰੀਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਪਰ 15 ਤਰੀਕ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਉਥੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਉਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸ. ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਉਹ ਹੁਣ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੇਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਐਕਟ ਦੇ 20 ਅਤੇ 21 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪਾਸੇ ਵੀ ਲਿਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੁਆਰਾ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਹੁਕਮ (ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ! ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਬਿਨਾਂ ਵੀ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 20 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਉਪਾਅ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 21 ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਇਸਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਇੱਕ ਅਦੁੱਤੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ - ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਅਧੀਨ 226, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਨੂੰ ਟੈਕਸਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਬਾਈਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਖੋਮ ਚੰਦ-ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਸ. ਮਲਹੋਤਰਾ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ , ਅਤੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਦੇਸੀ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰੋ, ਪਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੋਬਾ